

ת"פ 34814/09 - כבוד השופטת שושנה פינסוד-כהן, מדינת ישראל נגד מאגיד ابو עדרה

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 21-09-34814 מדינת ישראל נ' ابو עדרה(עציר) ואח'
בפני כבוד השופטת שושנה פינסוד-כהן

בפני כבוד השופטת שושנה פינסוד-כהן
מדינת ישראל באמצעות שלוחת התביעות גליל
נאשימים נגד מאגיד ابو עדרה ע"י ב"כ עוה"ד אסלאם סרגוי,
מטעם הסגנוריה הציבורית
2. אבראהים אלקאדי ע"י ב"כ עוה"ד אנגאם ספיה
קנדלאפת, מטעם הסגנוריה הציבורית

הכרעת דין

1. כנגד הנאים הוגש כתוב אישום המיחס להם ביצוע עבירות-

לנאשם 1- החזקה/ שימוש בסמים שלא לצורך עצמית- עבירה לפי סעיף 7(א)+ 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג- 1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"); התחזות אדם אחר במטרה להונאות- עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן: "חוק העונשין"); הפרעת שוטר במילוי תפקידו- עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

لנאשם 2- החזקה/ שימוש בסמים שלא לצורך עצמית- עבירה לפי סעיף 7(א)+ 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים; הפרעת שוטר במילוי תפקידו- עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין (להלן: "חוק העונשין"). מהירות מ- 26 עד 40 קמ"ש מעלה, דרך שאינה עירונית- עבירה לפי סעיף 54א לתקנות התעבורה תשכ"א- 1961, נהיגה ללא רישיון נהיגה- מעולם לא הוציא- עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א- 1961; נהיגה ברכב ללא ביטוח- עבירה לפי סעיף 2א לפקודת רכב מנوعי (נ"ח) תש"ל- 1970.

על פי הנטען בכתב האישום, ביום 21.9.21 אחר חצות, נהג נאשם 2 במהירות מופרזת של 123 קמ"ש בצפון הארץ, זאת כשבמושב הקדמי שלו ישב נאשם 1, אשר הפר לכארה הפרה חמורה את תנאי מעצר בית אשר הוטל עליו במ"ת 21-05-56717 הcoliims, בין היתר, תנאי מעצר בבית מלא בפזרות שבב שלום בדורם הארץ, תחת פיקוח הוורי לסרוגין.

শוטרים שהבחינו נהיגה מעל מהירות, הורו לנаг לעצור בצד, הנאשם 2 עצר את הרכב בצד. אז ובטרם הגעת

עמוד 1

השוטרים לרכב, עבר במהירות נאשם 2 למושב האחורי ולאחר תשאל ראשו אמר כי הוא אשר נהג ברכב. במעמד זה, התכחזה נאשם 1 כadam אחר בשם בילאל ابو גילוון שהינו קרוב משפחתו. נאשם 2 מסר אף הוא לשוטרים כי נאשם 1 הננו בילאל. בנסיבות אלה ולאחר שהשוטרים הרכחו ריח חזק של סמים ברכב, ביצעו חיפוש ברכב, במסגרת נמצאו כי הנאים מחזיקים בסם מסוכן מסוג קנובס במשקל נטו כולל של 1,060 גרם (מעל 1 ק"ג) וכן מצאו ברכב שטרות כסף מפוזרים בסך 33,500 ₪.

.3. בתשובה לכתב האישום, מודה נאשם 1 בתנאי מעצר הבית שהוטלו עליו במ"ת 21-05-56717 ומודה בהפרתם למשעה בכר שביום 21.9.21 שהוא ברכב בו נהג נאשם 2. הנאם מודה כי מסר לשוטרים את שמו של בילאל ابو מדין, קרוב משפחתו אך כופר בנסיבות וטעון כי העיכוב וניסיונות מעצרו אין כדי ואף כי החיפוש שנערך ברכב אינו כדין.

נאשם 2 מודה שנהג בלי רישיון. כופר בנסיבות ובאמינות המדייה ותקינות הפעלה. נאשם 2 טוען לחיפוש לא חוקי שבוצע בגופו וברכבו וכי ניסיונות העיכוב והמעצר אין חוקיות ועוטר לפסילת הריאות שהושגו במסגרת החיפוש.

.4. בתיק נשמעו ראיות.

הצדדים סיכמו טענות בכתב.

דין

.5. אין מחלוקת כאמור, כי בלילה 21.9.21 לאחר חצות, בעת שנהג נאשם 2 ברכב טויטה, ללא רישיון ובלא ביטוח, ישב לצד נאשם 1 אשר התכחזה לאחר בפני השוטרים, זאת תוך שהוא מפר תנאי מעצר בית אשר הוטלו עליו. הריאות מלמדות, כי בנסיבות אלו, נתפסו ברכב סמים מסוג קנובס במשקל כולל של 1,060 גרם ושטרות כסף מפוזרים בסך 33,500 ₪. אף על כך אין חולק.

.6. עיקרי טענות ההגנה נסבות על קיומם של מחדלי חקירה שונים, ביצוע עיכוב ומעצר בלתי חוקיים, העדרו של יסוד סביר לחשד לביצוע עriticת חיפוש ברכב, כשבסתוף של יום נדרשת הכרעה בסוגיית קבילהותן של הריאות החפצויות המרשיעות אשר נתפסו ברכבם של הנאים ביום 21.9.21 ולהליפין פסילתן, לאורם של מחדלי החקירה הנטענים. בנוסף חולקים הנאים על אמינות ותקינות הפעלה של מד המהירות (להלן גם: "הממל"ז") ומהימנות השוטרים, בהעדר תיעוד מספק בנסיבות הגוף של השוטרים ועריכת דוח פעולה מטעם השוטר המתנדב אשר שהה בזירה.

השתלשלות האירועים

.7. השתלשלות האירועים מתחילה תועדה בדו"ח פעולה שנערך בידי שוטר התנועה, תאמר נסר אלדין (להלן גם: "**השוטר תאמר**"). המדובר בשוטר הראשון שהגיע לזירה בעקבות קליטת רכבם של הנאים

במצלמת מהירות שתופעה על ידו (להלן גם: "המלך" ז').

8. על פי המתועד בדו"ח הפעולה שערק (**ת/18**), רכב הנאים נקלט במהירות 123 קמ"ש במליל'ז ובנסיבות אלו סימן השוטר תאמר לנאים עם הפנס שבידו לעצור בצד הדרך. אז הבהיר, כי אין נהג במושב הנהג, עובדות אשר אף הן אינן במחלוקת.

9. על פי המתועד בדו"ח הפעולה שערק,

"רכב נעצר לפניי בשול ימיין רחב. שניגשתי לרכב זההתי כי אין נהג במושב הנהג... שאלתי את שני הנוסעים מי הנהג ברכב, הנושא שישב במושב האחורי ירד מהרכב ועונה לי "אני הנהג". הנהג עונה לשם אבראים אלקיים... בבדיקה מסוף נמצא, כי הנל לא הוציא רישון נהיגה מעולם, הנושא שישב ליד הנהג עונה לשם בילאל ابو גליון ת.ז... כמו כן, בבדיקה מסוף נמצא, כי לא הוציא רישון נהיגה מעולם, כמו כן נדף מהרכב ריח חזק של חומר חשוד כסם מחלון קדמי ימני של הנושא הקדמי, ולאחר מכן יצעת חיפוש ברכב כאשר פתחתי תא כפפות של הרכב זההתי בנסיבות שלא לצורך עצמית של חומר חשוד כסם ולאחר מכן הקפאי מבזבזתי סיוו משאר הנידות, הגיע למקום... באסם נבואני וביצע חיפוש לרכב תוך כדי שניהם צמודים לרכב ומסתכלים ואני צמוד אליהם ולאחר החיפוש נמצא ברכב שקטה זבל שחורה אשר נמצא מאחור הכסא הקדמי שליד הנהג בבדיקה של הקzin באסם נמצא, כי בתוך השקית יש חומר חשוד כסם ונמצא סכום רב של כסף בשטרות 100 ו-200 שקלים מתחת למושב שליד הנהג".

10. השוטר תאמר אישר בעדותו, כי הוא סימן לרכב לעצור (עמ' 35, ש' 25-19 לפ"ר), כי ניגש לחילון הנושא (עמ' 35, ש' 28, ש' 32-33, עמ' 36, ש' 1-2 לפ"ר עדות) וביצע זההו הנוכחים ברכב (עמ' 36, ש' 30-29 לפ"ר) **"יש לי יס"ל ויש לי עבירה חמורה ואני צריך לזהות"** (עמ' 37, ש' 12 לפ"ר). משןשאל בעקבות איזה יס"ל נדרש לזהות את שנייהם, השיב **"עוצרתי רכב בעבירה מהירות ואין לי נהג"** (עמ' 37, ש' 14-15 לפ"ר). השוטר תאמר אישר כי בשלב זה ביקש סיוו אשר בעקבותיו הגיע הקzin שלו נבואני לזרה (עמ' 37, ש' 23-22 לפ"ר).

11. השוטר נבואני ערך אף הוא דו"ח פעולה המתועד את המתרחש בזירה מעת הגעתו לזרה. על פי המתועד בדו"ח שערק **"הגעתנו לשוטר תאמר שטיפול בחשוד הנהג ללא רישון נהיגה מעולם. הגעתנו אליו, הרחתי ריח חזק מהרכב של החשוד.. פתחתני דלת אחורי הנהג ומצאתי שקטה שחורה קרועה בפינה ומתקרע זההתי פרחים של חומר החשוד כסם מסווג מריחואנה, בנוסף מתחת למשה שליד הנהג ראייתי שטרות של כסף מפוזרים על הרصفה של הרכב, מידית הקפאי מצד, נהג הרכב בשם אבראים... מיד אמר לי: " כל מה שישפה זה שלי. לחבר שלי לא שייך כלום". אמר את זה בעברית ואני דובר השפה. מיד הוראתי לשוטר תאמר להקפיא מצב ולנסוע לתחנה"** (**ת/4**).

אי ערך דו"ח פעולה והעדר תיעוד במצלמות הגז

12. השוטר תאמר אישר בעדותו, כי ביום האירוע היה עמו המתנדב קיס טרייף וכי הוא נכון באירוע מתחילה

(עמ' 52, ש' 18-15, ש' 23-24 לפרק'). המתנדב קיים טרייף לא ערך דוח פעולה.

13. על פי עדותו של השוטר נבוני, בעת האירוע, מצלמת הגוף שלו הייתה תקולה. באשר לכך העיד השוטר נבוני: "לגביו מצלמת הגוף אני לא מחויב להיות עם מצלמת הגוף כל הזמן. גם מצלמת הגוף שלי לא הייתה תקינה... גם עכשו כאשר באתי ממשמרת אין עלי מצלמת הגוף" (עמ' 15, ש' 29-28 לפרק').

14. השוטר נבוני אישר, כי ידע שמצלמת הגוף שלו לא הייתה תקינה (עמ' 15, ש' 31-30 לפרק'). על פי עדותו, "לא מכיר נוהל כזה של המשטרה. בנוסף לכך שעות הלילה וגם אם המצלמה לא תקינה, זה לא אמצעי שאسع אותו לאירוע ולחת מענה. אם היא לא ברשותי או שיש תקלת במכשיר לא אומר שאשב בבית ולא אעבוד כי המצלמה לא תקינה. לא כל אירוע מצולם. יש תקלות טכניות גם שמנועות המשוטר לצלם" (עמ' 16, ש' 11-7 לפרק' עדותו).

יש להידרש לנסיבות אלו ומשמעותן מבחינה ראייתית בתיק זה.

15. הנאשימים מפנים בסיכוןם לנוהל מס' 220.003.160 מצלמות הגוף, תאריך פרסום: 29.8.21 אשר סעיף 2א. שלו מורה, כדלקמן:

"משטרת ישראל תציג את שוטרי השטח בצלמות הגוף, באמצעות יתרונו השוטרים מפגשים עם אזרחים במסגרת מילוי תפקידם, זאת למען הגברת שיקיפות עבודת המשטרה וחיזוק אמון הציבור בה, שיפור המפגשים בין השוטר לאזרח, תוך ריסון כלל המעורבים והגברת תחושת הבטחון של השוטר והאזור"

16. בהתאם לסעיף 6ג(1) להוראות הנוהל, "שוטר יתעד באמצעות מצלמת הגוף מפגש עם אדם, בו פועל השוטר מכוח סמכיותו. השוטר יפעיל את מצלמת הגוף עם תחילת המפגש"

הוראת 6ג(6) מס' 13 מאיידר, כי "באכיפת עבירות תנואה וחקירתן, לרבות טיפול בתאונות דרכים, יחל השוטר תיעוד באמצעות מצלמת הגוף, מיד בתחילת המפגש עם האזרח, ויפסיק את התיעוד בשלב איסוף הראיות ובעת ביצוע פעולות בזירה"

הוראת סעיף 6ג(13) מורה, כי "בנסיבות שבהן נקבע מהשוטר להפעיל את המצלמה טרם הפעלת הסמכות... יפעיל את המצלמה בהקדם האפשרי ובחלוף הנסיבות שמנעו את הפעלת המצלמה. ואלו הן הנסיבות:

ג) קיימת תקלה טכנית בהפעלת המצלמה"

17. כעולה מהוראות הנהול, מטרותיו להגבר את השקיפות ואמון הציבור בעבודת השוטרים במסגרת מפגשים עם האזרח. אין להקל ראש בחשיבותן של מטרות אלו אשר עשוות לסייע בבחינת תקינות פעולת המשטרה ואף לשמש את בית המשפט בהליך הפלילי. יחד עם זאת, הן מושנות לתקליתו של ההליך הפלילי ותפקידו של בית המשפט לפעול לחקר האמת, זאת תוך הקפדה על זכויות נאשמים והגנתם.

18. כאמור נכון הוא, כי מצלמות הגוף של השוטרים הנן כל' ראייתי חשוב המשרת את בית המשפט במלאתו להתחקות אחר האמת. הוא הדבר בנוגע לтиיעוד המתרכש בדו"חות פעולה של שוטרים. במקרים מסוימים, עשויו להיות משמעותם לאו הצגת ראיות אשר מצא בבית המשפט, כי היה על המאשימה להציג ולא עשתה כן וכי המחדל לפיקר פועל לחובתה. אלא שכפי שנפסק להלכה ולמשל בע"פ 15/1574 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבבו, ניתן ביום 23.11.17);

"**כידוע, המבחןים שנקבעו בפסקה לבחינת טענות שעוניין פגמים בחקירה הם שניים: האחד עניינו**
בשאלה אם נכון הטענה האמוריה היה זה מוצדק והוגן להוסיף ולנהל את ההליך הפלילי נגד הנאשם;
השני עניינו בשאלה אם ועד כמה השפיעו פגמים אלה על הווחת העבריות המיוחסות לנואשם מעיל לכל
ספק סביר (ראו למשל ע"פ 5956/08 אל עוקה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבבו] פסקה 17 לחווות דעתו
של השופט נ' הנדל (23.11.2011))"

באותנו עניין קבוע בבית המשפט,

"...**כי לא ניתן לומר כי הפגמים המתוארים בהתיחס לאופן ניהול החקירה מקימים חשש לעיוות דין.**"

19. בענייננו, פגמים אלו להם טוענים הנאשמים אינם פוגעים בלבד הריאות שהוגשו לבית המשפט, ולא מצאתו כי בהעדרם נפגמה הגנת הנאשמים:

ראשית, אין להתעלם מן העובהה, כי בהתאם להוראות הנהול אליו מפנים הנאשמים, קיימת הכרה בדבר קיומן של תקלות טכניות אפשריות במכשירמה וב בלבד שבוצע דיווח כדי למפקדו של השוטר (על פי סעיף 8 בנהול). השוטר נושאני לא נחקר באשר לדיווח למפקדו ומайдך העיד אודות ידיעתו בנוגע לדיוקן על ידי השוטר הנוסף בזירה (עמ' 17, ש' 32-33, עמ' 18, ש' 2-1 לפרי).

שנית, בכל הנוגע לאי עריכת דו"ח פעולה מטעם המתנדב, הרי שבמრבית ההתרחשות שארעה בשלב בו נכח השוטר תאמר בלבד, מודים הנאשמים; נאשם 1 הודה בהתחזות בפני השוטרים ובהפרת תנאי מעצר הבית. נאשם 2 הודה בנהיגה ללא רישון ובלא ביטוח ולמעשה מסר גרסה עקבית בחקירותו במשטרה בכל הנוגע למציאת הסמים והיונם

שייכים לו. מעת הגעת הסיווע המשטרתי נכח שוטר נוסף בזירה אשר ערך דוח פעולה והעד באופן המחזק את גרסתו של השוטר תאמיר, בכל הנוגע לקיומו של יס"ל לביצוע עבירות סמים, ערכית חיפוש ותפיסת הסמים והמצאים בזירה, מצאים אשר לגבי תפיסתם אין מחלוקת. הפרעת השוטרים בנסיבות בהן עבר נאש 2 למושב האחורי, לגביין אין מחלוקת, טעונה הכרעה משפטית בלבד. בכל הנוגע לאמינות ומהימנות פעלת הממל"ז הוציאו ראיות מחזקות נוספות, הכל כפי שיורחב להלן.

אמינות מד מהירות ותקינות הפעולות

20. הנאים קובלים על תקינות ואמינות מדידת מהירות שבוצעה על ידי השוטר תאמיר, משום שבדו"ח הפעולה שערך לא ציין דבר שמיית שני צפוצים כנדרש, להבטחת קליטת מהירות מוצלחת ומשכך לא ניתן להיווכח אודות תקינות ביצוע מדידת מהירות.

21. אין חולק בדבר הוראת נהיל הפעלת הממל"ז אשר על פיה, אינדיקציה לביצוע מדידת מהירות "מוצלחת" מותנית בשמיית שני צפוצים רצופים בתדר גבוה. בנספח לנוהל הפעלת הממל"ז אשר צורף לסיכון הנאים, מופיע הסבר בדבר אותן קוליות המתאפשר מצלמת המהירות- **"צפוך כפול בתדר גבוהה"** - **"המזכיר ביצוע בהצלחה מדידת מהירות"** (עמ' 27 לנוהל המצורף). השוטר תאמיר, מבצע מדידת מהירות באמצעות הממל"ז, לא חלק על כך בעדותו.

22. בכל הנוגע להפעלת הממל"ז, בדו"ח הפעולה של השוטר תאמיר (**ת/18**) צוינו הפרטים הבאים:

"הפעלת ממל"ז הבוחנת רכב הנ"ל מגע מדרום בנתיב אמצעי בין 3 נתיבים, בודד בכביש, כיוונתי את הנקודת האדומה בעינית הכוון למרכז חיית הרכב הנ"ל וחזרתי, הרכב נקלט ב מהירות 123 לפני הפתחת..." (הדגשה לא במקור). השוטר העד בהתאם לדוח הפעולה שערך, כי מהירות הייתה הנה **"123 קמ"ש לפני הפתחת"** (עמ' 53, ש' 20-19 לפ"ר עדותו).

23. בדו"ח הפעולה לא תועדה שמיית צפוך כפול בתדר גבוהה. ענייננו, מעבר לעובדה כי ציין דבר קליטת מהירות הרכב בדו"ח הפעולה של השוטר תאמיר (**ת/18**), הוגש ימן ההפעלה למזכיר "מלך"ז מיום 21.9.21, **"דו"ח אירוע 255 (ת/19)** אשר נערך בידי השוטר תאמיר ונחתם במועד האירוע, אשר על פי בהפעלת מזכיר הממל"ז ידיא ביצוע בדיקות תקינות ובכלל זה- בדיקה עצמית של המזכיר, בדיקת תצוגה ובדיקות נוספות בתחילת המשמרות ובסיומה. בדו"ח זה צוין בנוסף, ברוח ביטח הקטנה, כי

"לצורך אמינות הפעלה הקפדתי ש.."

א. היה קו ראייה נקי מהפרעות פיזיות בין המפעיל לבין הרכב המטרה

ב. הפעולה נעשתה כלפי הרכב המטרה, שכן חלקו הניתנים להראות גלים לעיני המפעיל.

ג. מרגע זיהוי הרכב המטרה, נקודת הכוון האדומה הייתה מכונת לאזרור הרכב המטרה, עד לקבלת צליל אישור

מדידה

ד. במהלך כל המדידה, נקודת הכוון האדומה כוונה לאחור מרכז רכב המטרה.
 ה. היה קשר עין רצוף בין המפעיל והאתת ורכב המטרה עד לעצירתו (באכיפה עם אתה מצורף מזכר)
 ו. טווח גילוי רכב המטרה היה: 280.5 (לא עלה על 300 מ')
 ז. רכב המטרה היה בנתיב אמצעי מתוך 3 נתיבים, כאשר הוא בתנועה מתקרבת.
 ח. בשעת הפעלת הממל"ז לא היה כלי רכב אחר הנע בכיוון תנועתו של הרכב הדו גלגלי מקו חזית הרכב הדו גלגלי מצדדי ומאחוריו".

.24 השוטר ת אמר העיד אודות תפקידו במועד האירוע **"לאכוף עבירות תנועה"** ואישר בעדותו כי עבר הכשרה להפעלת מכשיר הממל"ז וכי הוא מפעיל מוסמך (עדותו עמ' 52, ש' 24-25, עמ' 53, ש' 5-2 לפ'). זאת כעולה מדו"ח האירוע מיום 29.10.20 (ת/19). השוטר ת אמר הסכים, כי כאשר המכשיר ביצע מדידה בהצלחה, המכשיר משמע צלול כפול (עמ' 53, ש' 7-6 לפ'). על פי עדותו **"אם יש קליטת מהירות זה צלול כפול. אם אין צלול כפול סימן שהרכב לא נקלט"** (עמ' 53, ש' 9-8 לפ'). על פי עדותו של השוטר ת אמר **"בתחילה משמרת מכילים את הממל"ז ובסיום משמרת מכילים את הממל"ז. ישפה דף רשום שנעשה בדיקת לפני ואחרי"** (ש' 13-14, שם). ואמנם אישר כנדרש, בדו"ח המובנה של היחידות המפעילה, כיוון הנקודת האדומה לעבר רכב המטרה עד לקבלת **"צלול אישור מדידה"**.

.25 על פי עדותו של השוטר ת אמר, הציג לנאים את מהירות על הצג של המכשיר **"ברור שהציגי"** (עמ' 53, ש' 28 לפ'). הפרט בדבר הצגת מהירות לנאים אינו מופיע בדו"ח הפעולה אך אף הוא מופיע ועליו חתום השוטר ת אמר ב**"דו"ח אירוע 255"** ממועד האירוע (ת/19) והנו אף מצטרף לעדותו של השוטר ת אמר בדבר הצגת נתונים אלו לנאג.

.26 העובדה מכל מקום, כי לא צוין בדו"ח פעולה הפרט בדבר שמיית שני צפופים שאינם מלמד לכשעצמו על העדר תקינות פעלת הממל"ז /או סותר את אמינותו. באשר לכך, תקינות הפעלת הממל"ז ואמינותו נתמכת בדו"ח הפעולה של השוטר ת אמר, בעדותו ובדו"ח אירוע 255 (ת/19).

.27 השוטר ת אמר העיד בהתאם למתחуд בדו"ח הפעולה שערך ובדו"ח אירוע 255 הנ"ל, כי רכבם של הנאים זווהה כרכב בודד בכביש, בנתיב נסעה אמצעי מתוך 3 נתיבים, כאשר למעשה בנסיבות אלו כוונה הנקודת האדומה אל עבר רכב המטרה עד שמיית צלול אישור מדידה. תקינות המדידה ו/או אמינותה לא נסתירה.

הפחתת מהירות

עמוד 7

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

.28. בהתאם להוראת סעיף ה' לנוהל הפעלת ממל"ז מס' 02.227.04 (צורך כנספח ד' לסייעיהם), נדרש הפחתת 5 קמ"ש מן המדידה שבוצעה לרכב הנאים ובהתאם הפחתת המויחס להם בכתב האישום. הוראת סעיף זה מורה כדלקמן:

"ג. גילוי העברין והנהג העברין:

...

"המפעיל יפחית מכל מדידה 5 קמ"ש ויצין זאת בדו"ח. **המהירות הסופית שתויחס לרכב המטרה הינה המהירות לאחר הפחתה.**"

.29. לאורן של הראיות המלמדות על העדר ביצוע הפחתת 5 קמ"ש מן המהירות אשר נקלטה בממל"ז ובהתאם לנוהל הפעלת הממל"ז, לגבי אין מחלוקת, הנני מורה על הפחתת המהירות המויחסת לנאים 2 בכתב האישום כך שיקבע, כי הנה עונדת על של 118 קמ"ש בכיבש 70 צפוני, בו המהירות המותרת הנה עד 90 קמ"ש. אם כן הרי שגם במצב דברים זה, המדבר בנהיגה ב מהירות מופרצת בziej הנסעה ובחירה של 28 קמ"ש מן המהירות המותרת.

סמכתה עיקוב ומעצר

.30. לטענת הנאים, בעת עיקובם ומעצרם, לא הודיע להם דבר עיקובם ו/או כי הנם עצורים. בנוסף לחיפוש ברכב בוצע שלא על פי יסוד סביר לחשד ושלא בנסיבות שני עדים.

.31. סמכותו של שוטר לעכב חשוד, קבועה בהוראת סעיף 67 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה- מעצרם) תשנ"ו- 1996 [להלן גם: "חסד" פ (סמכוויות אכיפה)"], כך:

67. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי אדם עבר עבירה, או כי הוא עומד לעבור עבירה העוללה לסיכון את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון המדינה, רשיי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו.

(ב) שוטר רשאי לדרוש מאדם להילוות עמו לתחנת המשטרה או לזמן לתחנת המשטרה למועד אחר שיקבע, אם נתקימו שניים אלה:

(1) יש יסוד סביר לחשד שהוא עבר עבירה או יש הסתברות גבוהה שהוא עומד לעבור עבירה כאמור בסעיף קטן (א);

(2) הזיהוי היה בלתי מספיק, או לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאו.

.32. הנהל בעיקוב, קבוע בסעיף 72 לחס"פ (סמכוויות אכיפה- מעצרם) אשר על פיו, עמוד 8

- .72. (א) על מבצע עיכוב יחולו הוראות סעיף 24, בשינויים המוחייבם.
 (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), שוטר המעכבר לפי סעיף 71, יזהה את עצמו על פי הוראות סעיף 5א לפקודת המשטרה.

.33. הוראת סעיף 24 **לחסד"פ (סמכוויות אכיפה- מעצרים)** מורה לעניין עיכוב ומעצר:

24. (א) העוצר אדם יזהה את עצמו תחילה בפני החשוד, בצוון שמו או כינויו הרשמי והיותו שוטר או עובד ציבור, יודיע לו מיד שהוא עוצר ויבחר לו את סיבת המעצר בהקדם האפשרי במהלך ביצוע המעצר; שוטר יזהה את עצמו גם בהתאם להוראות סעיף 5א לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן - פקודת המשטרה), ועובד ציבור יזהה את עצמו גם על ידי הצגת תעודה המעידת על סמכיוותיו. היה המעצר על פי צו שופט, ימסור מבצע המעצר לעוצר עותק מהצוו.

...

(ג) **מילוי החובות האמורות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) הוא תנאי לחוקיות המעצר.**
 (הדגשה לא במקור).

.34. סמכותו של שוטר לעוצר אדם קבועה בסעיף 23(א) **לחסד"פ (סמכוויות אכיפה)**,

23. (א) **שוטר מוסמך לעוצר אדם אם יש לו יסוד סביר לחשד שאותו: אדם עבר עבירה בת מעצר והתקיים אחד מלה:**

...

(5) **האדם חשוד שעבר אחד מלה:**

...

(ג) **עבירה לפי פקודת הסמים המסתוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973,**
למעט עבירה הנוגעת לשימוש باسم או להחזקת שם לשימוש עצמי;

.35. בענייננו העיד השוטר תאמר בהתאם לדוח הפעולה שערך, כי לאחר שניגש לרכב הנאים והבחן כי אין נהג, זיהה את החשודים, אז הריח חומר חשוד כסם ופתח את תא הcupboards ולאחר מכן סייע. על פי עדותו של השוטר תאמר **"אני הקפאתית את המצביע עד שהגיעו הסיום ולאחר מכן בתהילך"** (עמ' 38, ש' 14 לפ"ר עדותו). במקרה זו נשאל,

ש. **מה הסטטוס שלהם היה בזמן שהקפאת מצב?**
 ת. **בסטטוס מעוכבים.**

(ש' 15-16, שם).

- .36. בהתאם למתוועד בדו"ח פעולה שערך, קודם להזמנת הסיעום, הריח ריח חזק של חומר החשוד כסם מחלון קדמי ימני של הנוסע הקדמי, ביצע חיפוש ברכב באופן שפתח את תא הרכפות, אז זיהה חומר חשוד כסם בכמות שלא לצורך עצמאית **"ולאחר מכן מצב ובקשת סיוע משאר הנידות".**
- .37. מן המתוועד בדו"ח הפעולה של השוטר תאמיר לא ניתן ללמידה אודות פרטיאן באופן ביצוע העיכוב. על פי עדותו, הודיע לנאים סיבת עיכובם ובאשר לכך העיד,
- "ת. אם אני כבר ניגש לנוהג על עבירת מהירות, אז הנהג מעוכב.**
- ש. היכן זה רשום בדו"ח?
- ת. אני מודיע לו למה עצרתי אותו וההודעה זו נחשבת שהכנסתי אותו לסתטוס מעוכב. הודיעתי לו למה עיכבתי אותו"
- (עמ' 38, ש' 22-15 לפ', הדגשה לא במקור).
- .38. למעשה, בשלב בו הגיעו השוטר והמתנדב לרכבם של הנאים, כבר ישב היה נאשם 2 באמצע המושב האחורי ולאחר זיהוי נמצא, כי הנה נוהג ללא רישיון נהיגה כלל. עניין זה פועל לחובתו במובן זה שהוכח, כי למעשה מודיע היה לביצוע עבירה. נאשם 2 נשאל בחקירה במשטרת, אשר אף תועדה חיזית, מודיע ישב בחלק האחורי של הרכב בעת הגעת השוטר אליו והשיב "כִּי אֵין לִי רִישְׁיוֹן" (ש' 81-82 לתק/5) והנו מודעה בכך גם בהליך זה. בכך משמעות בכל הנוגע לעצמת המחדל והפגיעה בהגנתו של נאשם 2 בשל אי מסירת ההודעה בדבר סיבת העיכוב.
- .39. קיומו של יסוד סביר לחשד לביצוע עבירה תנואה, בהעדר נהג ושני חסודים ללא רישיון, הוכיח לפני ולפנים. לפיכך הרי שמכוח הוראת סעיף 67(א) לחס"פ (סמכוויות אכיפה- מעצרם), כבר בשלב זה קמה סמכותו של השוטר תאמיר לעכב את החסודים כדי לברר את זהותם ומענם, לחקרו אותם ולמסור להם מסמכים במקום הימצאים.
- .40. אלא שבכך לא די. כפי שנזכיר להלן, הוכיח בנוסף קיומו של יסוד סביר לחשד לביצוע עבירה סמים וזאת בסמוך להגעתו של השוטר תאמיר אל הרכב. מכוחו של יסוד סביר לחשד זה קמה סמכות לעירcit חיפוש ברכב, אשר הנאים כלל לא היו רשאים לסרב לה.
- עיכוב כל רכב לשם חיפוש
- .41. סעיף 69 לחס"פ (סמכוויות אכיפה- מעצרם) אשר כתורו **"עיכוב לחיפוש ולבדיקת מסמכים"** מורה כדלקמן:

69. הוקננה בחיקוק הסמכות לחפש במקום, בכללו או על גופו של אדם, או הסמכות לדרש מאדם הצגת מסמכים, רשאי בעל הסמכות לעכב אדם או כל רכב כדי לאפשר את החיפוש או העיון במסמכים, וכן רשאי הוא לדרש מהאדם למסור את שמו ומענו.

42. למול הוראות אלו קיים נוהל ספציפי באשר לעיכוב כלי רכב לשם חיפוש, זאת בהתאם להוראת סעיף 71 לחסד"פ (סמכויות אכיפה- מעצרם) אשר כותרתו "עיכוב כלי רכב לשם חיפוש" ולשונו כדלקמן:

71. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד שבוצעה עבירה בת מעוצר וסביר כי יש צורך לבצע חיפוש ברכב כדי לאתר את מבצע העבירה או קורבנה או כדי לאתר ראייה הקשורה בעבירה, רשאי הוא להוראות לעכב את כלי הרכב ולערוך את החיפוש כאמור.

43. בע"פ (חיפה) 22-02-16928 מדינת ישראל נ. מולקונדוב (פורסם בנבו, מיום 9.6.22) אשר ניתן לאחרונה, נפקה, כי

"חוק המעצרים קובע הסדר נורמטיי יהודי ושלם באשר לסמכות החיפוש ברכב הן באשר לעילת החיפוש והן בדרך ביצועו..."

...

עליה מההוראת החוק, סמכות השוטר לעכב את הרכב ולבצע את החיפוש ברכב בהתאם לסעיף 71, לא יחולו עלייה התנאים שהצביע סעיף 24 לחוק המעצרים וניתן להסתפק בחובת ההזדהות על פי סעיף 5א לפקודת המשטרה.

מכאן המסקנה כי חוק המעצרים קובע הסדר שלם ומיחיד הן לעניין העילה והן לענין נוהל ביצוע החיפוש, ואינו זקוק להוראה חייזונית כדי לקבוע את דרך ביצוע החיפוש".

במה שנקבע באותו עניין,

"אם כן, שילוב מאפייני השימוש ברכב עם ספונטניות החיפוש ללא צו בנסיבות אלו, מביא למסקנה שדרישת "שני עדים שאינם שוטרים" עלולה לסתל את מטרת החיפוש.

"יען כולל בהוראות החוק המעצרים הדנות בחיפוש מלמד, כי המחוקק מבחין באופן מהותי בין חיפוש ללא צו בבית או בחו"ם לבין חיפוש כאמור ברכב, ומכל על עירcitת החיפוש ברכב בשני מישורים: עלית החיפוש (די בחשד לעבירה מסווג עוון) ובמשור נוהל בעריכת חיפוש (בהוראת ההזדהות לפי סעיף 72(ב) לחוק המעצרים).

תכלית החיפוש בנסיבות אלו היא לבצעו באופן מיידי ללא עיקוב לשם המלחמה בסחר בסמים. קיימת הצדקה לביצוע, אם מתקיים חשד סביר, באופן מיידי ללא הדרישה לשני עדים. הסדר זה דומה רבות להסדר הקדים בעניף 71 לחוק המעצרים, שגמ' הוא לא דורש נוכחות שני עדים." (הדגשה לא במקור)

.44. כעולה מפסקה זו, אשר ניתנה לאחרונה בבית המשפט המחוזי בחיפה, קיימת הבדיקה מהותית בחוק המעצרים בין סמכות לעריכת חיפוש אשר מכוחה אף רשאי שוטר לעכב כל רכב, על פי סעיף 69 לחסד"פ (סמכויות אכיפה- מעצרים) הנ"ל, לבין עיקוב כל רכב לצורך עריכת חיפוש מכוחו של סעיף 71 לחסד"פ הנ"ל. אך ובעוד עיקוב לצורך חיפוש מכוחו של סעיף 69 לחסד"פ כפוף להוראותיו של סעיף 24 לחסד"פ, הרי שלעומתו עיקוב לצורך חיפוש בכל רכב מכוחו של סעיף 71 לחסד"פ מהוות הסדר שלם ועצמאי אשר נועד לביצוע עריכת חיפוש באופן מיידי ולא עיקוב. בהתאם לא מתקיימת הדרישה לעריכת חיפוש בנוכחות שני עדים ובענינו חל הסיג הקבוע בסעיף 72(ב) הנ"ל.

.45. ניתן להיווכח כי בהתאם להסדר הקבוע בסעיף 71 הנ"ל, רשאי שוטר להורות על עיקוב ולבצע את החיפוש (בלא כל הוראה לעניין מסירת הודעה לעניין עריכת חיפוש) ובלא כל תחולת להוראותיו של סעיף 24 הנ"ל. חיפוש בנסיבות אלו אינו מחיב כאמור שני עדים, על אף שאין חולק, כי בענייננו, במעמד עריכת החיפוש נכחו הנאים עצםם.

קיומו של יסוד סביר לחשד לביצוע עבירות סמים

.46. על פי המתועד בדו"ח הפעולה של השוטר תאמיר "נדף מהרכב ריח חזק של חומר חשוד כסם מהלון קדמי ימני של הנושא הקדמי ולאחר מכן ביצעת חיפוש ברכב כאשר פתחתי תא הכלפות של הרכב דיהיתי בכמויות שלא לצורך עצמית של חומר חשוד כסם ולאחר מכן הקפאתិ מצב וביקשתי סיוע משאר הנידות" (ת/18).

.47. השוטר תאמיר העיד בהתאם למתוועד בדו"ח הפעולה שערר כי,

"...נדף ריח חזק של חומר חשוד כסם מהלון הקדמי הימני של הנושא זהה נתן לי את היס"ל לעשות את החיפוש ורק לאחר, כך רשום בדו"ח, שזההיתי את החומר החשוד כסם שלא לצורך עצמית, רק לאחר מכן הקפאתិ את המצב..." (עמ' 38, ש' 33-30 לפ"ר).

ושב על עדותו,

"אני עשית חיפוש בתא הכלפות כי נדף ריח החשוד כסם מהרכב. לאחר שהזיהיתי את החומר החשוד כסם, הקפאתិ פעולה והודיעתי על בקשה לסייע נידות" (עמ' 56, ש' 13-16 לפ"ר עדותו).

48. בד"ח הפעולה שנערכ על ידי השוטר נבואני, תועד אף על ידו הרחת ריח חזק מהרכב של החשוד עם הגעתו אל הרכב, כך "הגעת**י לשוטר** **תאמיר שטיפל** בחשוד הנוגב **לא רישון נהיגה מעולם**, הגעת**י אליו הרחת ריח חזק מהרכב של החשוד ...** פתחתי דלת האחורי הנהג ומצאת**י** שקי**ת שחורה קרוועה בפינה ומתקרע זיהו**ת פרחים של חומר החשוד** כט**ס מסוג מריחואנה"** (ת/4). בעדותו שב השוטר נבואני באופן עקי**י** על דבר הרחת ריח חזק של סמים.**

49. על פי עדותו של השוטר נבואני, בנקודת הזמן בה פתח דלת האחורי של רכב כלל לא בוצע חיפוש על ידו. המדבר באקט שגרתי לטעםו אשר לאחריו עם זיהוי שקי**ת הסמים, הקפיא מצב ומשם נסעו** לתחנת שפרעם, שם בוצע חיפוש. על פי עדותו,

"**הרחת ריח של סמים, ביקשתי מהנהג יצאת החוצה, הגיע אליו ופתחתי את הדלת האחורי, ראי**ת, הקפאת** מצב ונסענו.**

ש. אתה מרי**ח את הסמים?**

ת. כ" (עמ' 20, ש' 6-2 לפ"ר).

50. לטעתו הנאשימים, קודם ביצוע השוטר תאמיר פתיחת תא כפפות ורק אז לאחר מציאת הסמים הריח ריח של סמים. זאת בעקבות "**הטיית החכמה שבדיעבד**" וטענה לביצוע חיפוש שלא כדין תחילת בתא הcupboards וرك**בディעבד**, בעקבות מציאת הסמים, השתכנע, כי הריחם אף קודם. בהתאם נתען, כי יש להסיק מהזמנת הסיעום בקשר בשלב שלאחר עריכת חיפוש בתא הcupboards, את המסקנה, כי בעת שזמון הסיעום כבר הודיע לשוטר נבואני דבר הימצאם של סמים ברכב ומכאן כי אף בכל הנוגע לעריכת חיפוש מצד השוטר נבואני נסתור לטעםם של הנאשימים, קיומו של יסוד סביר לחשד, בשל "**הטיית החכמה שבדיעבד**".

51. יש לדחות טענה זו. הטענה לפתיחת תא כפפות ולאחריה הרחת הסמים על ידי השוטר תאמיר הנה הפוכה למתוועד בד"ח הפעולה שערך ועדותו בהתאם. מנגד וכפי שiorחוב, עדויות השוטרים ביחס להרחת ריח חזק של סמים, נמסרו באופן עקי**י ומהימן**.

52. בעדותו תיאר השוטר נבואני את המתරחש מעת הגעתו לזרה ולמעשה לאחר הגעתו של השוטר תאמיר. בעדותו תיאר פעמיים השוטר נבואני הרחת ריח חריף וחזק של סמים כך:

"...**הגעת**י למקום... כשניגשתי לכיוון הרכב הרחת**י ריח חריף של קנביס** ומיד הבאת**י את הנהג** שישב מצד ימין... אני מגיע, עמדתי בין הרכב של החשוד לבין המעהה והחלון הקדמי ימני היה פתוח ואני מרי**ח ריח חזק של סמים...** הוציא**י** את הנהג שעמד לי**יד**, פתחתי את הדלת האחורי מצד ימין וזיהו**ת שקי**ת גדולה והפינה** שלא קרוועה ומשם ראי**ת פרחים של קנביס**. אני מכיר את הריח, כי עבדתי בה**זה גם בבלוש בעבר**. תפסת**י** הרבה כמויות כאלה. גם שטרות של 200 ₪ בתפוזרת מתחת למושב מצאתי. כששאלתי את הנהג הא אמר שכל מה שיש שם זה שלו ושותבר שלו לא קשור למה שיש שם. הקפאת**י** מצב. נסענו לתחנת שפרעם ושם עשינו******

חיפוש ותפסתי את המוצגים"

(עמ' 14, ש' 33-20 לפ', הדgesות לא במקור).

.53 השוטר נבואי שב באופן עקבי בעדותו על הרחת הסמים עם הגעתו לרכב הנאשימים. בהתאם לעדותו, מיד עם הגעתו לצד הנושא שליד הנהג הריח את ריח הסמים. על פי עדותו, עם הגעתו לרכב, חלון הרכב הקדמי מצד ימין היה פתוח (עמ' 19, ש' 32-33, עמ' 20 ש' 1 לפ'). עדתו בדבר הרחת ריח חזק של סמים, גובטה בדו"ח הפעולה שערך שם צוין, "ריח חזק מהרכב של החשוד" (**ת/4**, דו"ח הפעולה של השוטר נבואי).

.54 גם בדו"ח הפעולה שערך השוטר תאמיר צוין "ריח חזק של חומר חשוד כסם" (דו"ח הפעולה של השוטר תאמיר, **ת/18**) בМОבחן מהרחה סטם.

.55 תיעוד זה בחומר הראיות מתישב היבט עם מציאת חומר חשוד כסם במושב אמצעי אחורי של הרכב- לא בתא מטען או באופן מוכמן- בשקיית זבל מלאה בהיקף של מעלה מק"ג. אין להניח הנחות אחרות אשר אין להן אחיזה בחומר הראיות בתיק זה.

.56 ואמנם בכך הוא כי העיד השוטר נבואי אודות הרחת הסמים עם הגעתו לרכב ובשלב שהוא "כבר יודע מה קורה". השוטר נבואי נחקר אודות המידע שהוא ברשותו בנקודת הזמן שקדמה להגעתו לרכב:

"ש. אתה יודע לומר מה אמר לך תאמר?"

ת. במדוק לא. הוא התייעץ איתמי לגבי נהג שלא הוציא רישיון מעולם ומתמי לו הנחות מה הוא צריך לעשות, לעלות מול בוחנים גليل ולבדק מול המוסף. כך עושים בד"כ לנוהג שלא הוציא רישיון מעולם.

ש. תאמר לא סיפר לך משהו על עניין הסמים לפני כן?

ת. לא. אני רוצה להוסיף שאנו לאזכור אבל התייעצות הייתה, אני זוכר בדיוקן, כי נתמי הנחות לגבי נהג שלא הוציא רישיון נהיגה מעולם וכל ההנחות נתמי לתאמיר וביקשתי שימתין בצד"

(עמ' 15, ש' 12-6 לפ', הדgesות לא במקור).

.57 השוטר נבואי השיב תחילת, כי השוטר תאמר לא סיפר לו משהו על עניין הסמים. לאחר מכן סיג, כי אינו זכור. אך זכר בבירור, כי התייעצות הייתה בנוגע לנוהג שלא הוציא רישיון נהיגה ובאשר לכך נתן הנחות לתאמיר וביקש הימנו שימתין בצד. זאת בהתאם למתוועד בדו"ח הפעולה שערך "הגעתך לשוטר תאמר שטיפל בחשוד הנהוג ללא רישיון נהיגה מעולם, הגעתך אליו הרחתך ריח חזק מהרכב של החשוד...فتحתי דלת האחורי מאחוריך הנהוג וממצאתך שקיית שתורה קרוועה פניה ומהקרווע זיהיתי פרחים של חומר חשוד כסם" (**ת/4**). גם השוטר תאמר לא זכר בעדותו, כי מסר אי איזשהו פרט אודות הימצאים של סמים ברכב לשוטר נבואי.

.58. באשר לכך, אףלו יוכח לבית המשפט, כי במהלך הקפתה המצב והזמן סיווע על ידי השוטר ת אמר, מסר אי איזה פרט לidueת השוטר נבואי אודות הימצאים של הסמים בתא הcpfot, יש לדחות את טענות ההגנה בדבר התקיימותה של "**התויה החכמה שבדיעבד**" ועריכת חיפוש על ידי השוטר נבואי בלבד יס"ל:

ראשית, לאור עדותו העקבית של השוטר נבואי בדבר הרחת ריח חזק, חריף ולאו ריח סתום, בהתאם לדוח הפעולה שנערכ על ידו ובהתאם לדוח הפעולה של השוטר תאmr ועדתו, עובדה המתישבת היטב עם כמות הסמים שננתפסה מיד ובסמוך בשקיות זבל מלאה בסמים ובמשקל כולל של למעלה מק"ג.

שנית, משום שבין אם המשך ביצוע החיפוש על ידי השוטר נבואיanco מכח הרחת הסמים לאחר קבלת מידע בדבר הימצאים של סמים ברכב, מכוח חיפוש כדין בו החל השוטר תאmr על פי הוכחת יסוד סביר לחשד ובין אםanco המכח הרחת הסמים ללא קבלת מידע מוקדם אוDOTם הרי שהוכחה סמכות השוטרים לעכב את הרכב לצורך עריכת חיפוש.

.59. קביעה זו מייתרת למעשה את הדיון בשאלת האם פתיחת דלת האחורי של רכב על ידי שוטר סייע שהזמן לזרה בה קיים חשוד בנהיגה ללא רישון נהגה, מהויה חיפוש ברכב, שכן אף אם יocrע שכך הדבר, הרי שהוכח כי בוצע כדין ומכוון של יסוד סביר לחשד לביצוע עבירות סמים.

.60. הריאות מלמדות, כי רק בשלב שלאחר הגעת נידת הסיוע וביצוע החיפוש על ידי השוטר נבואי במהלך נמצאה שקיות זבל שחורה ובה חומר החשוד כسم וסקום רב של כסף מתחת למושב שליד הנהג, הוודע לנאים מפי השוטר תאmr דבר מעכרים. על פי המתוועד לדוח הפעולה שערק, "**הודעת**י לנוהג אברاهים ולנוסע בילאל שהנו עצור בחשד בהחזקת חומר חשוד כسم שלא לצריכה עצמית ונוהג ברכב אשר לא הוציא רישון נהיגה מעולם** וכן **כן הודיעתי לנוהג בילאל שהוא עצור בהחזקת חומר חשוד כسم שלא לצריכה עצמית.."** (ת/18, הדשות לא במקור).**

תפיסת המוצג- סמים

.61. לטענת הנאים, קיים פער בין האופן בו נתפסה שקיות הסמים בעת האירוע לבין האופן בו תועדה בתיק החקירה ומשכך מבקשים לייחס חוסר מהימנות לעדויות השוטרים. השוטר נבואי נחקר על כך בחקירה נגדית,

"ש. אתה אומר שפתחת בדוח הסודי שלך דלת האחורי הנהג ומצאת שקיות שחורה קרוע בפינה ומפרק זה יהיה פרחים".

ת. נכון. (עמ' 16, ש' 23-25 לפ"ר).

.62. השוטר נבואי נתקבש בחקירה להציג את הקרע בשקיות כפי שראה אותה הרכב הנאים (עמ' 16, ש' 16-30 לפ"ר) ובמהמשך הזמן לו צילום תמונה שקיות הסמים, אותו ערך השוטר סאמר באדר (נ/3) ונשאל,

ש... ככה לא הייתה השקית כשאתה רأית אותה בתוך הרכב נכון?

ת. ממש לא"

(עמ' 22, ש' 3-1 לפר' עדותו).

63. בחקירה חוזרת נתקבש להבהיר,

"**ש... תסביר לנו איך רأית את השקית בתוך הרכב ובאיזה אופן זה שונה אם זה שונה מהoleans?" והשיב, ת. השקית שרוואים בתמונה לא בדיק אוטו דבר. הקרע היה פחות גדול...**

...

ש. בכמה הפעם בין בקרע שהוא ברכוב לבין מה שרוואים בתמונה?

ת. פער מאד קטן".

(עמ' 22, ש' 29-27, עמ' 23, ש' 6-8 לפר' עדותו).

64. למעןת העיד השוטר נבואר כיומו של פער בין הקרע בין השקית שרהא לשקית המצלמת. עדותו, כי השקית "מש לא" הייתה ברכוב במצב בו צולמה ב/**3** אינה מלמדת לכשעצמה על פגם ראייתי. עיין ב/**3** לכשעצמה מלמד על קיומו של פתח גדול בשקית הסמיים. עיין ב/**1** ו/**2** מלמד על קיומו של פער קטן בקרע בין השקיות המודגמות. השוטר נבואר העיד מכל מקום, כי "**השקית עם המשקל תמיד הייתה נפתחת לנו וכשאני רציתי לשים בתוך השקיות שמתו בהרבה השקיות כדי שלא תירען**" (עמ' 22, ש' 29-27 לפר' עדותו).

65. מעת הودעת הנאשימים דבר מעצרם עד הגעתם לתחנת שפרעם תועדה שמירה על קשר עין בין השוטר תאמר לשקית עם החומר החשוד כסם "**ואני הייתי בקשר עין עם השקית של החומר החשוד כסם והכסף שנשארו ברכוב עד הגעתו לתחנה להמשך טיפול.. הגענו לתחנה והקוץן באסם המשיך טיפול וחיפוש ברכב.." (ת/18).**

66. העובדה, כי פתח השקית הסמיים גדול מעת תפיסתה ועוד למועד צילומה הולם את הראיות בדבר תפיסת השקית גדולה ומלאה (**נ/3**) אשר כדרכה להירען ו/או להיפתח מעצם נשיאתה והעברתה עד לתחנת המשטרה, ומתיישבת עם עדותו של השוטר נבואר ביחס לכך כי נפתחה במהלך ביצוע שקייתה במאפייה בדרך. גם אם לבסוף נקרעה השקית וצולמה כשפיתה גדול מזה אשר תועד על ידי השוטרים עם תפיסתה, הרי שבכך אין כדי ללמד אודות העדר מהימנות השוטרים ו/או זיהום הראיות. השוטר נבואר סייף הסבר לכך ולא נסתרה תקינות שרשרת הסם אשר תועדה בת/**15**.

.67. זה המקום להתייחס לטענת הנאשמים בדבר עדותו של השוטר נבואני אודות צילום תמונה שיעודה לדיבורות המשטרתית, תמונה אשר לא הייתה חלק מהחומר הראיות. באשר לכך, בכך כי ראייה לצרפ' לחומר הראיות תיעוד התמונות שצולמו בזמן אמת ותמונה הוא כי מוגנות תמונה לתקורת ולא לסגורים. בענייננו מכל מקום, במהלך שמיית הראיות הועברו התמונות לעיונם של ב"כ הנאשמים והללו לא טענו לאוון דבר. לא הוכח, כי נפל פגם היורד לשורשן של הראיות /או פגם במהימנותן אך משום הפער הנטען בגודל פתח השקית /או כי בשל כך נפגמה הגנת הנאשמים.

.68. באשר ליזהו החומר שנתפס הוגשה חוות דעת מומחה מעבדת סמים (**ת/16**) והינה עולה המסקנה, כי החומר בשקיות שנטפסה הנה סם מסוכן מסווג קנבוס במשקל נטו של 73.22 ג' + 987.63 ג'. אין רלוונטיות לפיקוח לביצוע שקלות הסמים במאפייה שכן בהקשר זה הוכח, על פי חוות דעת של מעבדת סמים, משקלם המדויק של הסמים שנתפסו ברכב הנאשמים.

תפיסת כספים

.69. הראיות מלמדות, כי סכומי הכספי אשר נתפסו ברכב הנאשמים הנם בסך של 33,500 ל". נאשם 2 אישר סכום זה בחקירה בבוקר ה21.9.21 "כן, לשאלתך יש **33,500 ל"** (ש' 67-68 ל/5). בחקירה זו אישר, כי הכספי שייר לו (ש' 47-48 ל/5). בחקירה זו הבהיר נאשם 2, כי מדובר בכיספים שנתקבלו מסחר בסמים וחתת זאת טען, כי הנה עובד במפעל של דודו. מושנאל כמה כסף הוא מקבל כמשכורת השיב "**1500-1700 שקל אני לא עובד תמיד רק אם יש עבודה**" (ש' 61-62 ל/5). בעוד שבראשית חקירתו זו, השיב מושנאל היכן הוא עובד "**לא עובד**" (ש' 11-12 ל/5). תשובה זו אל מול העדר מהימנות גרטסו ביחס למקור קבלת הכספיים /או כי נתקבלו מעובודה. בחקירה זו, לא סיפק נאשם 2 הסבר להחזקת הכספיים וכי הוחזקו כדי, על ידו,

"שאלתך: למה אתה החזקת הכספי באתנו מוקם?"

"תשובה: שמתה אותם איתני סתם. ש.."

(ש' 51-52 ל/5).

.70. לא לモתר לציין, כי חקירת הנאשמים אשר נגבהה בבוקר האירוע, תועדה בתיעוד חזותי; **ת/1**- חקירתו של ابو עדירה (נאשם 1), **ת/5**- חקירת אבראהים (נאשם 2).

תפיסת כספים

.71. אין חולק, כי סכומי הכספי אשר נתפסו ברכב הנאשמים הנם בסך של 33,500 ל". נאשם 2 אישר סכום זה בחקירה בבוקר ה21.9.21 "כן, לשאלתך יש **33,500 ל"** (ש' 67-68 ל/5). בחקירה זו אישר, כי הכספי שייר לו (ש' 47-48 ל/5). בחקירה זו הבהיר נאשם 2, כי מדובר בכיספים שנתקבלו מסחר בסמים וחתת זאת טען, כי הנה עובד במפעל של דודו. מושנאל כמה כסף הוא מקבל כמשכורת השיב "**1500-1700 שקל אני**

לא עובד תמיד רק אם יש עבודה (ש' 61-62 ל/ת**5**). בעוד שבראשית חקירתו זו, השיב מושנאל הין הוא עובד "לא עובד" (ש' 12-11 ל/ת**5**). תשובתו אלו מלמדות על העדר מהימנות גרטסו ביחס למקור קבלת הכספיים ו/או כי נתקבלו מעבודה. בחקירתו זו, לא סיפק נאשם 2 הסבר להחזקת הכספיים וכי הוחזקו כ דין על ידו,

"שאלה: למה אתה החזקת הכספי בעוטו מקום?"

תשובה: שמתि אתם איתני סתום. ש..."

(ש' 51-52 ל/ת**5**).

.72. חקירת הנאים אשר נגבהה בבוקר האירוע, תועדה בתיעוד חזותי; **ת/1**- חקירתו של ابو עדירה (נאשם 1), **ת/5**- חקירת אברהם (נאשם 2).

הודאת נאשם 2 בהחזקת הסמיים

.73. בעת הגעת החשודים לתחנה, נחקרו תחת אזהרה. בחקירה ראשונית מלא' האירע הודה נאשם 2 בדבר החזקת הסמיים והיוותם שייכים לו. בחקירה זו מסר "**אני מצאתי את הסמיים**" (ש' 8 ל/ת**29**) והודה כי הנם שלו (ש' 11-13 ל/ת**29**) נאשם 2 מסר גרסה בוגנע למקום בו מצא את הסמיים "**בשבב שלום בתוך הוואדי**" (ש' 22-23 ל/ת**29**) וידע את כמות הסמיים "**קילוגרם**" כאשר לגרסתו "**שקלתי אותם. אפלו יותר מקילוגרם**" (ש' 30-33 לפר'). בחקירה זו מסר, כי הנו יודע שאסור להחזיק חומר צה (ש' 49-48 לפר'). גם בחקירה הנוספת מיום 23.9.21 הודה נאשם 2, אברהם, כי ידע שהוא סמיים ברכב, כי הנו יודע שאסור להחזיק סמיים וכי מי ששם את הסמיים ברכב זה הוא (ש' 41-35 ל/ת**21**). נאשם 2 שב ונשאל,

"שאלה: מה תכננת לעשות עם הסמיים?"

תשובה: שמתि אותם איתני ברכב ושכחתי ברכב"

(ש' 44-45 ל/ת**21**)

נאשם 2 בחר שלא לנוהל פרשת הגנה ושתיקתו מהוות סיוע לריאות התביעה.

מודעות נאשם 1 באשר להימצאות הסמיים

.74. נאשם 1 נחקר תחת אזהרה במשטרה. בחקירה הראשונית מיום 21.9.21 נשאל אם ידע על הימצאים של דברים אסורים ברכב כמו סמיים והשיב "**לא ידע. ראייתי אותם רק בזמן שעצר אותי השוטר**" (ש' 29 ל/ת**30**). בחקירה הנוספת מבוקר 21.9.21 (**ת/1**) אישר, כי ידע שאסור היה לו לצאת מהבית עם אברהם בערב האירע, לאור תנאי מעצר בית בו שהה (ש' 96-101 ל/ת**1**). מושנאל מודיע יצא השיב "**שייעם לי**"

(שם). בחקירה זו שונאל لأن נתכוונו לנסוע והшиб "אמר לי לצאת לטיוול ואמרתי לו בסדר" וכן "אמר לי נצא להסתובב אבל אני לא ידוע איפה" (ש' 46-43 ל/1) כל זאת כאשר לגרסתו, לא דבר עם איש מהצפונן "ישנתי כל הדרך" (ש' 85 ל/1).

.75 הנאשמים יצאו לדרך מפוזרת שבגד שלום, באזור הנגב, בו נדרש נאשם 1 לשחות במעצר בית (ר' פרט)
הapis **ת/2**). הנאשמים נתפסו על ידי השוטרים, בצפון הארץ, ברכב ובו כמות גדולה של סמים וסכום רב של
כסף בשטרות של 100 ו200 שקלים מתחת למושב ליד הנגה (**ת/18**), ולמעשה מקום מושבו של נאשם 1, ابو
עדרה. ההיגיון הפנימי בעדותו של נאשם 1, בדבר יציאה לטיוול מרחק שעوت ספורות מביתו, תוך הפרת תנאי
מעצר הבית בו שהה, כשאינו יודע לאן מועדות פניו ותוך שהראיות מלמדות, כי תחתיו פזירים היו סכומי כסף רבים
הנו חלש. העובדה, כי סכום כסף רב מפוזר תחת מקום מושבו מלמדת על אחד משניים- ידיעתו אודות הימצאם
של סכומי כסף רבים וסמים באותו וחלוףין עצמת עניינים ביחס לכך. מסקנה זו מתחזקת מעצם התחשנותו בפני
השוטרים בשלב בו טרם אותרו הסמים ברכב ולאור תשובתו בחקירה ביחס לכך

"ש. **למה כשהשוטרים עצרו אתכם לא אמרת להם את שם האמתי שלכם?**

ת. כי ראייתי את הסמים ופחדתי"

(ש' 74-74 ל/1).

.76 כעולה מן הראיות, נתבקשו הנאשמים להזדהות מיד עם הגיע השוטר תאמר אל הרכב, קודם פתיחת תא
הכפות ועריכת חיפוש ברכב. הודאתו של נאשם 1 בדבר הזדהות כזובת, המctrפת לתשובתו בחקירה זו, כי
בנסיבות בהן ראה את הסמים ופחד, מלמדת על לכל הפחות על עצמת עניינים באשר להימצאים של סמים ברכב.

.77 לעניין זה מорנו סעיף 20 (ג) (1) לחוק העונשין, כי "**רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר
אפשרות קיום הנسبות כמו שהיא מודיע להם, אם נמנע מלבררם;**"

דוקטרינת הפסילה הפסיכנית וקבילות הראיות- סמים

.78 נמצא למדים, כי אי החזקיות הנטענת באשר לتفسת הסמים נעוצה בהעדר תיעוד בחומר הראיות באשר
למסירת הדעת העיכוב, גם שהוכחה סמכותם של השוטרים לבצע עיכוב וחיפוש על פי יס"ל כדין, חיפוש אשר
הנאשמים כלל לא היו רשאים להתנגד לעריכתו. האם מדובר בנסיבות אשר פוגמת בחזקיות החיפוש בנסיבותיו של
מקרה זה עד כדי כך שהנה מובילה לפסילת הראיות?

.79 בהתאם לדוקטרינת הפסילה הפסיכנית אשר נפסקה להלכה בע"פ 5121/98 רפאל יששכרוב נ. התובע
הצבאי (פורסם בנובו, ניתן ביום 4.5.06) סוגיה זו נתונה להכרעת בית המשפט המוסמך לעורר את האיזון הראי
בסוגיה זו:

"הנחה המוצא בשאלת קבילותן של ראיות היא זו הנוגעת עימנו מזמן ומזמן, ולפיה ראייה שהוא רלוונטי - קבילה במשפט. עם זאת, בהתאם לדוקטרינה האמורה לבית-המשפט שיקול-דעת לפסילת קבילתה של ראייה בפלילים, אם נכון לדעת כי הראייה הושגה שלא כדין וקובלתה במשפט תיצור פגעה מהותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן שלא בהתאם לגדירה של פיסקת ההגבלה. מדובר בנסיבות איזון עקרונית השואפת להשגת פשרה ראייה בין מכלול הזכויות והאנטරסים הרלוונטיים לשאלת קבילותן של ראיות שהושגו שלא כדין, ובמה: חישפת האמת העובדתית, הלחימה בעבריות וכן הגנה על שלום הציבור ועל זכויות נפגעי העבירה מחד גיסא; אל מול הגנה על זכויות הנאשם על הגנות ההליך הפלילי וטוהריו מאידך ניסא.

נוסחת האיזון האמורה תיושם על-פי שיקול-דעתו של בית-המשפט בהתחשב בנסיבותו של כל מקרה לגופו ובהתאם לאמות-המידה המנחות עליה עמדנו. אמות-מידה אלה נוגעות לאופיה ולחומרתה של אי החקיקות שהיתה כרוכה בהשגת הראייה; למידת ההשפעה של אמצעי החקירה הפסול על הראייה שהושגה; וכן לשאלת הנזק מול התועלת החברתיים הכרוכים בפסקתה. הדוקטרינה האמורה תהא כללית ומושמת על כל סוג ראיות, לרבות הוצאות נאים... (הדגשה לא במקור).

80. ברע"פ 2161/21 אמיר משאכ נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 18.7.21) אשר ניתן לאחרונה, שב בית המשפט העליון על ההלכה אשר לפיה,

"ככל, "אוף ישום העקרונות שהותו בעניין ישכروب נתון לשיקול דעתו של בית המשפט, הדן בשאלת קבילה של ראייה פלונית, אשר הושגה באופן פסול, ותלויה בנסיבות הקונקרטיות העומדות בפניו", ואין הוא מהווע עילה למתן רשות ערעור [רע"פ 18/1921 חברת דור קלאים בע"מ נ. מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 10 (27.5.2018)].".

81. בעניינו לא מציתי, כי אי מסירת הودעה בדבר עיכוב הרכב לצורך עריכת חיפוש עולה לכדי מחדר מהותי חמור, הפוגם בחוקיות החיפוש, בנסיבותו של מקרה זה:

ראשית, העובדה, כי עצם עצירת רכב נושא בכביש והודיעתו בדבר נהיגה מעל המהירות המותרת, הוא למעשה מעוכב זה מכבר ואין להבחן מלאכותית בין השלב בו עוכב בגין חשד לביצוע עבירה זו או אחרת.

שנייה, לאור מידתיות העיכוב והעובדת כי במסגרת החיפוש הראשון בזירה, נפתחו תא כפפות ודלת אחורייה בלבד ללא פגעה בזכויות יסוד של כבוד האדם, הזכות לפרטיות וכו'ב.

שלישית, קיומו של יס"ל לביצוע עבירות נוספות- עבירות תנואה והתחזות-אשר בחלוקת מודים הנאשם- התחזות נאשם 1 ונוהגה ללא רישון ובלא ביטוח מצד הנאשם 2 ומורכבות הזירה.

רביעית, משומם שהוכחה מודעתם של הנאשם לביצוע עבירות סמיים על פי עדויות שני שוטרים, בהתאם לדו"חות פעולה שערכו. ומשכך הפגיעה בהגנתם הנה פחותה.

82. מנגד הוכח קיומו של יס"ל לביצוע עבירות סמיים על פי עדויות שני שוטרים, בהתאם לדו"חות פעולה שערכו.

הרחת ריח חזק של סמים, כפי המתוועד בדו"ח הפעולה של השוטר תאמיר ואשר לגבי העיד, תועדה וגובטה בדו"ח פעולה שערך השוטר נבואני, בהגעתו לזרה ובהתאם לכך נתפסה כמוות משמעותית של סמים ובונסף סכומי כסף גבויים שלא הוכח מקרים. למעשה, עד להגעת השוטר נבואני, תועד המתחש במצולמתו של השוטר תאמיר אם כי באופן חלקי. מעת הגעתו של השוטר נבואני מציתו כי גרסאות השוטרים מחזיקות זו את זו ונתמכות בדו"חות הפעולה ובעדויותיהם גם יחד כמו גם ביתר הראיות שהוגשו בבית המשפט.

.83. מטעמים אלו כולם, מוצאת אני, כי הראיות שנתפסו בזירה- שקיית סמים במשקל של למעלה מק"ג הן קבילות קריאה לבית המשפט. נאשם 2 הודה בחקירותו בהחזקת הסמים על ידו והוכחה לפחות עצימת עינו של 1 ביחס לסמים וסכומי הכספי החרגים שברכב, תחת מושב הרכב עליו ישב מספר שעות בדרכו משבב שלום לצפון. בחירת הנאים שלא להיעד מהויה חיזוק לריאות התביעה באשר להחזקת הסמים ותפיסתם.

הפרת הוראה חוקית

.84. נאשם 1 מודה, כי הפר תנאי מעצר בית שהוטלו עליו במסגרת החלטת בית משפט מיום 7.7.21 במ"ת 56717-05-21 (הוגשה וסומנה **ת/3**) ואשר כעולה הימנה נדרש לשוהות במעצר בבית הורי בפזרת שבב שלום ותחת פיקוחם לטיורגן החל ממועד 7.7.21.خلف זאת, מצוי היה בשעת לילה מאוחר ברכב הנהוג על ידי נאשם 2 באזור הצפון.

.85. סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב- 1982 מורה כדלקמן:

186. בית המשפט רשאי להרשי נאשם בשל כל אחת מן העבירות שאשמו בהן נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אך לא ינשינו יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה.

.86. בענייננו, עובדות כתוב האישום מייחסות לנאשם 1 הפרת תנאי מעצר הבית אשר הוטלו עליו במ"ת 56717-05-21 מיום 7.7.21, הנאשם מודה בעובדות אלו הנתמכות בראיות. אשמו לפיכך, בביצוע עבירה הפרת הוראה חוקית- עבירה על פי סעיף 287(א) לחוק העונשין, הוכחה בבית המשפט. הנני מוצאת להרשי את נאשם 1 בעבירה זו לפיכך.

נאשם 2

עבירת הפרעת שוטר במילוי תפקידו

.87. לטענת נאשם 2, העובדה שעבר למושב האחורי ברכב אינה מקימה את יסודות עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. שכן לטענותו, לא עשה כן בכונה להפריע את עבודת השוטרים. לעניין זה מפינה ההגנה לעדותו של השוטר תאמיר אשר נשאל האם הפריע לו נאשם 2 והשיב "**אני לא רשמי שהפריע**" (עמ' 54, ש' 2-3).

לפר').

88. סעיף 275 לחוק העונשין שכותרטו, "הפרעת שוטר בשעת מילוי תפקידו" מורה כדלקמן:

275. העושה מעשה בכוונה **להפריע לשוטר כשהוא מלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך, או להפריע לאדם אחר או להכשילו מלווה לשוטר, דין - מסר עד שלוש שנים ולא פחות מאשר ימים.**

89. טענה נאשם 2 הנה, כי למשעה מיד כשנשאל מי נהג ברכב, השיב, כי הוא נהג ברכב ומכאן שלא הייתה לו כל כוונה להפריע את עובדת השוטר או להכשילו. טענה זו>Dינה להידוחות.

90. יש לקבוע, כי בפרט בנסיבות בהן קיים היה אדם נוסף ברכב ואף אחד מהם אינו ישוב במושב הנהג, הרי שמאליו, בכך יש להכשיל את עובדת השוטרים ולהפריע את עובודתם. הדבר נלמד מעדותו של השוטר תאמר:

"ש. מדוע לאחר שאמר לך שניי שנаг הוא זה שנגה ואתה על הפרטים שלו, ומה ומוכך מה אתה מביר את פרטיו של الآخر?

ת. אני חייב לזהות את שנייהם, כי שנייהם היו בתוך הרכב...

לשאלת בית המשפט- כל מקרה של עבירה תנואה, אתה מזהה את כל מי שברכב?

ת. לא חייב

ש. אז לזהות את מי שברכב במקרה זה?

ת. אני מעין בדו"ח ומשיב- כי זה אירוע חריג שניגשתי לרכב מצוין גם בדו"ח פועלה, היה רק נושא ליד הנהג ונושא שישב מאחור.

ש. ככלומר, אף אחד לא ישב במושב הנהג?

ת. נכון"

(עמ' 36, ש' 30-27, עמ' 37 ש' 7-1 לפר')

גם משנשאל מודיע היה צריך סייע במקרה זה השיב,

"**כי היו לי שם שניים שלא היה להם רישיון נהיגה מעולם. אז הייתי צריך לקבל סייע**" (עמ' 38, ש' 7-6 לפר')

91. למעשה מעט שבער נאשם 2 למושב האחורי, קיימים היו שני חסודים בעבירות נהיגה ללא רישיון ברכב- עמוד 22

נאשם 1 אשר הודהה לאחר אשר אף הוא נעדר רישון נהיגה (ע"פ עדויות השוטרים ודוחות הפעולה) ונאשם 2 אשר הודהה באופן כוזב באופן שהופיע אצל השוטרים כי אף הוא נעדר רישון נהיגה. מעצם מעבר נאשם 2, הנהג, לכיסא האחורי הוביל לסייעם של שני חסודים ביצוע עבירה התנוועה ולצורך לחזור. בשלב זה, הודאותו של נאשם 2 מהוות רק אחת מחלקי הפלז' הראייתי אשר על השוטר לבחון ולבדוק- שמא אינם מכפה על חברו אשר ביצע עבירה חמורה יותר /או כי"ב. בבדיקה אמונם הודה נאשם 2 ביצוע העבירה, אלא שכבר בשלב המעבר למושב האחורי, הכשל נאשם 2 את עבירות השוטר והמתנדב משחציב בפניהם שני חסודים בעבירה התנוועה, שניהם ללא רישון, על פי הזיהוי שמסרו, באופן אשר נדרש זימון סיוע משטרתי לטיפול בזירה. אין כל הסבר אחר לביצוע פעולה מסווג זה למעט הקביעה כי נועדה להכשיל עבודות השוטרים ולשבש ראיות בשלב הראשוני ובטרם הגעת השוטרים אל הרכב.

.92. מכאן, כי יש להרשיע את נאשם 2 בעבירות הפרעת שוטר במלוי תפקידו, עבירה המיוחסת לו בכתב האישום ואשר הנה לרבות הכתלה שוטר במלוי תפקידו, כפי שאכן אירע במקרה זה.

לסיכום

.93. הנני מרשים את נאשם 1 בעבירות התחזות אדם אחר במטרה להונאות- עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, על פי הודהתו ובהתאם לראיות שבפני. בנוסף, הנני מרשים את נאשם 1 בעבירות הפרת הוראה חוקית- עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין; **החזקקה/ שימוש בסמים שלא לצורך עצמית- עבירה לפי סעיף 7(א)+ 7(ג) רישא לפיקודת הסמים המסוכנים.**

.94. הנני מרשים את נאשם 2 בעבירות נהיגה ללא רישון נהיגה- מעולם לא הוציא- עבירה לפי סעיף 10(א) לפיקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961 ובעבירות נהיגה ברכב ללא ביטוח- עבירה לפי סעיף 2 א לפיקודת בטוח רכב מנوعי (נ"ת) תש"ל- 1970. כמו כן, הנני מרשים את נאשם 2 בעבירות נהיגה בנסיבות מה- 26 עד 40 קמ"ש מעל, דרך שאינה עירונית- עבירה לפי סעיף 54א לתקנות התעבורה תשכ"א- 1961 ובעבירות הפרעת שוטר במלוי תפקידו- עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין. כן הנני מרשים את נאשם 2 בעבירות החזקה/ שימוש בסמים שלא לצורך עצמית- עבירה לפי סעיף 7(א)+ 7(ג) רישא לפיקודת הסמים המסוכנים.

ניתנה היום, כ' אב תשפ"ב, 17 אוגוסט 2022, במעמד הצדדים